

multu. Păcatu! tocmai când amu venitu eu, a statu de jucatu!... Apoi întrebă pe sora Anetei: de ce numai jăcă și acum?—Póte s'a prea ostenitu?!—Mě rogu ție ȕi-i să mai jăce o lăcă!!... Ha! ha! ha! începură a o rîde cu hohotu, tóte megieșele ș'amicele sële, care erau față. Și cum nu era s'o rîdă?!... Desperată de supărare și rușine, Elena merse a casă și se plânsu mamei sële. Mumă-sa i ȕissă: „Copilă próstă ce esti! De astă-ȕi înainte, întrebuițeză-ți mai bine mintea ce ȕ'a datu Dumneȕeu, și nu crede așa lesne cele **neposibile**.

Cine vre a nu fi rușinatu, să judece mai ântěiu lucrulu, de'i posibilu, ori nu; ș'apoi să'lu credă. Cine crede fără să judece, este o momiță. Și momiță fiindu, ca momița va păți....

Pենě unde-au pututu fi possibile vorbele Anetei, și de unde-au începutu a fi neposibile?

8. Flórea. Flórea pենě nu s'a desșchisu, se numesc bobocu. Când se deschide boboculu, desfăcěndu-și frunȕele sële cele strělucitóre, cu ajutorulu aerulu și a căldurei, se numesc înflorire.

Când luămu o flóre în mână și o privimu bine, putemu deosebi la ea mai multe părți diferite; de exemplu: să luămu flórea de nalbă. Cea ântăiu parte a ei, pe care șede flórea, este codița. Partea cea verde din-afar'a flórei, care are forma unui paharu, se numesc **caliciu**. În năuntruulu caliciulu, stau aședate tóte cele-l-alte părți ale flórei. Caliciulu este formatu din mai multe bucăți osebite sėu crescute împreună, care se numesc **sepale**.

Înăuntruulu caliciulu suntu alte frunȕe, cu variate colori: roșii, albe, galbene, albastre etc. Aceste frunȕe colorate, se numesc **Corola** sėu corona flórei. Corola este partea cea mai strělucitóre a flórei. Ea este formată ca și caliciulu, din mai multe bucăți osebite sėu crescute împreună. Aceste părți ale corolei, se numesc **petale**.—Dar înăuntruulu Corolei, vedemu mai multe firisóre, aședate împrejurulu unui firu mai grosu, la unele mai înaltu, ér' la altele mai scurtu. Acestu firu din miȕlocu, se numesc **Pistilu**; ér' firisórele din prejurulu pistilulu, se numesc **stamine**.

La unele flori, suntu mai multe pistile. Assemene, unele flori au numai o stamină; ér' altele mai multe, chiar și pենě la o sută.

Pistilulu este aședatu pe unu micu globulețu, numitu **ovariu** sėu ovariu. Prin pistila trece în ovariu oulu, din care mai pe urmă se face fructulu.

Staminele au unu micu săculețu pe capětulu de susu, numitu **anteră**. Antera este âmpluță cu unu prafu galbėnu, numitu **polenu**. Polenulu este sēmēnța, din care se face fructulu cu simburile, pentru altă plântă.

Pistilulu este bortilitu ca o țevie; și la capětulu de susu, este mai largu.—Îndată ce antera s'a âmplutu de polenu, staminele începu a se mișca; acesta e semnulu că ea voesce a-și vėrsa polenulu în gura pistilulu, prin care se duce tocmai în ovariu.

Pistilulu cu ovariu, suntu partea femeescă; ér' staminele, suntu partea bărbătescă. Mėrulu sėu para ce o mănăcămu, nu este altă ceva, de cătu ovariu, crescutu mare.

Așa dar', o flóre se compune din aceste părți: **Pistilulu** cu **ovariulu** de sub dēnsulu și **staminele** cu **anteră**, în care e polenulu. Aceste se